

ONS BUITEN

MAGAZINE VOOR TUINDERS

GROENTJES

Een snoepklassieker:
maak een heksenhuisje
van peperkoek

OP DE PADEN

Interview met Hans Arnoldi
die dagelijks zijn rondje
loopt op Ons Buiten

JACHTLUST

Ruimte en licht:
hoe kan deze leegte
worden opgevuld?

INHOUD

4 VAN DE VOORZITTER

Ons maatwerkplan en een prijsvraag

5 TUINOVERDACHTEN

Overzicht van 2020

10 KOOK KUNST

Champignon-notenbrood

12 OP DE PADEN VAN ONS BUITEN

Interview met een tuinwandelaar

14 NATUURLIJK TUINIEREN

Bomen in overvloed

18 MIJN BESTE BEURT

Dwars door het glazen plafond

20 GROENTJES

Een heksenhuisje van peperkoek

21 KINDERPORTRET

Zwemmen bij de Nieuwe Meer

22 TUINTIPS

Leidingen ontlichten

26 JACHTLUST

Geduld hebben

30 ILLUSTRATIESPECIAL

Sarah van Dongen

32 KERSVERS OP ONS BUITEN

Een diervriendelijke tuin

COLOFON

park Ons Buiten

Riekerweg 15
1066 BT Amsterdam
(020) 6174707
www.ons-buiten.nl
tuinpark@ons-buiten.nl

Bestuur

Hanneke Weber: voorzitter
voorzitter@ons-buiten.nl
Erik Hooijberg: vicevoorzitter

Secretaris

Saskia Boerma:
secretariaat@ons-buiten.nl

Penningmeester

Reno Vegting
penningmeester@ons-buiten.nl

Verzekeringen

verzekeringen@ons-buiten.nl

Tuinoverdrachten

Jannie Dillen & Annemarie v.d. Berg:
overdrachten@ons-buiten.nl

Algemene zaken

Hans Krijger en Ruud van Buren
(020) 616 43 72

Tu- in-

Groen

Erik Hooijberg:
groen@ons-buiten.nl

Communicatie

Saskia Boerma:
secretariaat@ons-buiten.nl

Technische zaken

Henk van der Raaij:
btc@ons-buiten.nl

Dagelijks beheer

René van Deinsen (020) 6174707

Redactie

Sonja Bijenhof (eindredactie), Rosa Groenewoud en Rian Knop (opmaak), Babs Hogenkamp, Arien de Jong, Astrid Mol, Lily van de Velde, Sarah van Dongen

Wil je een bijdrage leveren aan Ons Buiten?

Mail dan naar: redactie@ons-buiten.nl

Met de Nieuwsbrief van Ons Buiten

blijf je op de hoogte van alle nieuwtjes
Stuur een mail naar nieuwsbrief@ons-buiten.nl
om je voor deze nieuwsbrief aan te melden

Ons Buiten is opgericht in 1922

Ons Buiten | jaargang 8 |
nummer 31 | december 2020

VAN DE VOORZITTER

Beste tuinders,

Als ik dit schrijf, is het alweer november in dit bijzondere jaar. Nietsvermoedend hieven wij tijdens de nieuwjaarsreceptie het glas op een goed en voorspoedig 2020. Hoe anders kijken we nu terug op dit jaar. Rigoureuze maatregelen werden aangekondigd door diverse overheden en zo ook door onze bond. We hielden afstand, wisten onze handen en er waren geen evenementen. Maar met veel kunst- en vliegwerk konden gelukkig een aantal zaken wel doorgang vinden. Ik noem ze voor u op.

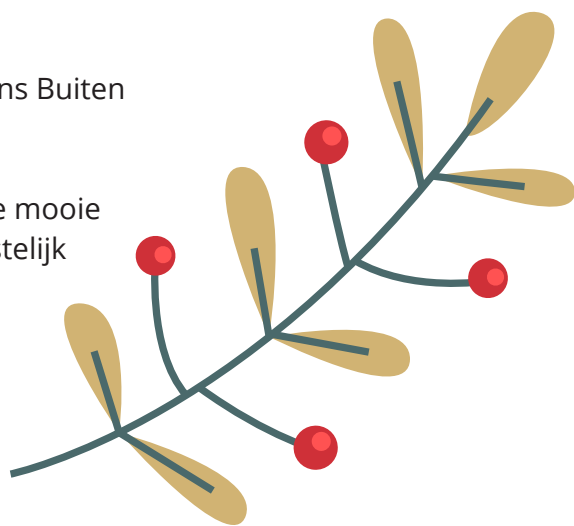
Het bestuur heeft wat afgezoomd met de diverse projectgroepen en betrokken gemeentelijke afdelingen! Uiteraard in het kader van de Volkstuinennota en de voorgestelde ontwikkeling van het gebied Oeverlanden-Sloten. We hebben veel tijd en energie gestoken in deze tijdrovende materie, zienswijzen ingediend, ingesproken en overleg gepleegd. En na lang wachten zat 18 november de nota van beantwoording bij de mail. Het is een flink document, en ik heb het voor de deadline van de glossy nog niet echt goed kunnen lezen. Wel wordt duidelijk dat er zorgelijke zaken in staan die onze aandacht weer nodig hebben. We wachten vol spanning op ons maatwerkplan en hopen in overleg met het stadsdeel nog wat aanpassingen te kunnen aanbrengen in de

maatregelen die Ons Buiten gaan raken.

Op de tuin werd de mooie nieuwe winkel feestelijk geopend, onder naleving van de afstandsregels, en deze kon ook het hele seizoen open blijven, omdat die regels netjes werden opgevolgd.

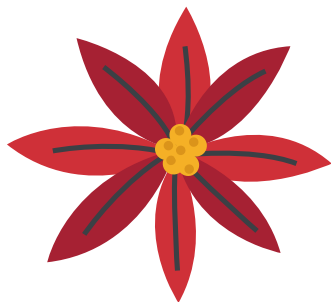
De aspiranteninschrijvingen, normaal gesproken een drukte van belang op de eerste zaterdag van de maand, werden anders ingericht. Eerst via de mail bij mij aanmelden, en vervolgens op volgorde van aanmelding een afspraak en volgnummer krijgen om daadwerkelijk aspirant te kunnen worden. Een heel gedoe, wat veel extra tijd kostte van de diverse vrijwilligers. Maar het is ons gelukt 112 nieuwe leden in te schrijven. Heel fijn.

De prijsvraag voor een ontwerp van het multifunctionele ecohuisje loopt, en er zijn diverse enthousiaste bouwkundestudenten en professionals mee aan de slag gegaan. We verwachten medio 2021 een mooi ontwerp te kunnen presenteren. We hebben de aftrap gedaan

(natuurlijk ook op kleine schaal) van de voorbereidingen voor ons 100-jarige jubileum in 2022. Je kunt hier immers niet vroeg genoeg mee starten. Gelukkig hebben we de buitenklussen goed kunnen doen. Onder de bezielende leiding van C&C is er veel werk verzet. Ook de werkploeg heeft gewoon doorgebuffeld. Duurzaamheid is ook voor Ons Buiten een belangrijke zaak. De hysterische buien die afgewisseld worden door periodes van grote droogte hebben ons aan het denken gezet. Inmiddels hebben we een aantal grote (en dan bedoel ik echt grote!) regentonnen aangeschaft die we deze winter installeren rond de winkel en het veld. Het opgespaarde water wordt gebruikt om diverse stukken algemeen

groen te voorzien van het o zo belangrijke vocht in drogere periodes. Zo snijdt het mes aan twee kanten: ons sterk gestegen waterverbruik kan een beetje omlaag en ons groen blijft groen.

In de zomer konden we een korte periode, met een flinke dosis vindingrijkheid, het terras van de kantine openstellen, hoe fijn was dat! Helaas mocht dit niet al te lang duren. Supersneu voor alle tuinders, maar ook zeker voor de enthousiaste kantinemedewerkers.

Helaas is er momenteel nog geen zicht op verbetering van deze akelige situatie. Ook ik mis de gezelligheid van alle evenementen. Geen Kerst en Nieuwjaar op de tuin, het is niet anders. Wel spreek ik de hoop uit dat er snel een oplossing komt in de vorm van een vaccin of het afzwakken van het virus, zodat 2021 weer een jaar wordt zoals we dat graag zien op Ons Buiten.

Met hoopvolle groet,

Hanneke Weber

TUINOVERDRACHTEN 2020

Tuin	Datum	Van	Aan	Rangnummer
384	7/11/20	Hr. Bosman	Mw. Krijger	201007006
68	7/11/20	Hr. Bosman	Mw. Tonkens	200608002
28	7/11/20	Mw. Philips	Hr. Van Kolck	201709003
201	7/11/20	Mw. Kamminga	Hr. Gazendam	201406007
25	8/8/20	Mw. Pruijs	Mw. Churilla	201906005
114	8/8/20	Mw. Horstink	Hr. De Bast	200408009
140	8/8/20	geschonken	Hr. Van Aalst	201806012
6	10/3/20	Mw. Bergsma	Mw. De Goede	201707007
18	10/3/20	Hr. Pronk	Mw. Veltman	200404004
27	10/3/20	Mw. Ten Brink	Hr. Van Wier	201709008
33	10/3/20	Mw. Wannet	Hr. Hoogendorp	201209010
34	10/3/20	Mw. Van Laerhoven	Mw. Lindeboom	201409006
47	10/3/20	Mw. Uiterwaal	Mw. Rosa de Carvalho	201308006
333	10/24/20	Mw. Cohen	Hr. Van der Heul	201704014

A photograph of a modern wooden house with a green door and a large tree in the foreground. The house has a white overhang and a green door. A large tree trunk is on the left, and a green lawn is in the foreground. The title 'Het Jubileu' is overlaid in large white text.

Het Jubileu

TEKST | ARIEN DE JONG

FOTO'S | ARIEN DE JONG, CARLA KRISTEL & JANTINE BIJ 'T VUUR

A photograph of a modern wooden house with a large window and a patio area, surrounded by trees and a lawn. The house has a dark wood exterior and a white roofline. A large window on the left side of the house shows a glimpse of the interior. Outside, there is a patio with a small table and two chairs. A large, leafy tree is on the left, and a bare tree is on the right. The foreground is a green lawn with some patches of bare earth. The overall tone is warm and slightly vintage.

mhuisje

DEEL 2

Er kan weer ingeschreven worden op het Jubileumhuisje 2021!

Het Jubileumhuisje is vanaf vrijdag 2 april tot vrijdag 29 oktober 2021 beschikbaar. De 'vaste bewoners' weten wel hoe het werkt, maar voor de anderen even hieronder de regels:

Inschrijven is mogelijk tot 15 februari 2021. Zie hiervoor het formulier op de website van Ons Buiten, of vraag er een in de kantine.

De voorrangsregels zijn als volgt:

1. Huurder moet minimaal 50 jaar zijn.

2. Oud-tuinders hebben voorrang.
3. Na oud-tuinders volgen vrienden en familie van tuinders.
4. Als laatste komt de aspirant-tuinder aan de beurt.

Het huisje is compleet ingericht voor twee volwassenen en wordt inclusief beddengoed voor de twee éénpersoonsbedden én hand- en theedoeken voor de keuken verhuurd. Er is aanwezig: warm en koud stromend water, centrale verwarming, een aangepaste douche en toilet en een complete keuken met inventaris.

Voor de koffieliefhebbers

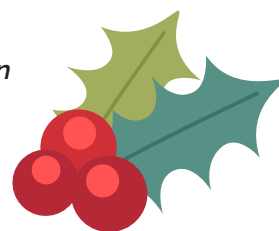
Er zijn twee koffiezetapparaten: één Senseo-apparaat en één

elektrisch apparaat met filter. En natuurlijk onze trots: de prachtige tuin die door twee dames zeer liefdevol onderhouden wordt! Na overleg kunt u zelf in de tuin aan de slag gaan, mocht u daar zin in hebben.

Er is tegenwoordig zelfs een groentetuintje waar u groente kunt plukken (als deze tenminste oogstbaar is)

Met vriendelijke groet en hopelijk tot volgend jaar.

*Diny en Carla,
gastvrouwen
huisje en Marian
en Bienneke,
beheerders
tuin Jubileum-
huis*

Een artikel met een staartje...

In het vorige nummer van de glossy stond een uitgebreide reportage van Arien de Jong over het Jubileumhuisje. Daarop volgde onder andere per mail een reactie van Joke Kuijper-van Beest, oud-tuinster van Ons Buiten. Joke

wees ons op een onjuistheid in het artikel: het huisje dateert van 1972 in plaats van 1982. Oeps! Fluks ging Arien erachteraan: misschien had Jan Pot zich vergist in data? Hieronder volgt de e-mailcorrespondentie hierover.

Geachte redactie,

Zojuist ontving ik de Ons Buiten glossy met daarin een mooi artikel over het Jubileumhuisje. Ik ben een oud-tuinster, was vanaf 1960 met mijn ouders aan Ons Buiten verbonden en heb later vanaf 1980 tot 2012 zelf een tuin gehad op Ons Buiten. In het artikel wordt gemeld dat het eerste Jubileumhuisje van 1982 dateert. Dat is niet juist: het moet 1972 zijn (50-jarig jubileum Ons Buiten). Ik weet dat honderd procent zeker, omdat mijn vader, Cor van Beest, destijds in de jubileumcommissie heeft gezeten. Als dank voor zijn werk werd hij verrast doordat zijn ouders (mijn opa en oma) als eersten in het Jubileumhuisje mochten verblijven. Mijn opa en ik waren daar wel van op de hoogte, maar mijn ouders niet, om de verrassing groot te maken. Ook de eerste fancy fair stamt uit die tijd en werd georganiseerd door onder meer mijn vader om geld in te zamelen voor de jubileumviering. Zelf stond ik, ook in die tijd, aan de wieg van het verenigingsblad dat toen nog 'Ons Buiten Kontakt' heette. Ik was de eerste 'typgeit' en heb vele jaren samen met de heer Joop van Veen het blad samengesteld en de kopij maandelijks op stencils getypt. Maar nogmaals, het eerste Jubileumhuisje dateert van 1972 (in 1982 leefde mijn oma al niet meer).

Met vriendelijke groet,
Joke Kuijper-van Beest

**Kortom: het huisje dateert van 1972.
En de oproep van Jan Pot herhalen
we nog een keer:**

**Heb je (alvast) mooie foto's
of verhalen voor het
jubileumboek 2022?**

**Stuur ze naar
redactie@ons-buiten.nl.**

Dag Jan,

Hoe gaat het in het oosten?

Ik kreeg veel enthousiaste reacties op het artikel over het Jubileumhuisje, maar ook deze.

Je zou je tien jaar vergist hebben...

Zou jij je licht hier over willen laten schijnen?

Als het klopt, moeten we deze brief in het komende nummer plaatsen.

Alvast dank, vriendelijke groet Arien

Hallo Arien en Sonja,

Leuk dat er reacties op het artikel kwamen.

Het blad zag er wederom goed uit. Ik vind het leuk om het te ontvangen. Voor zover als ik mij kan herinneren is er altijd gesproken over het 60-jarig jubileum, dus vandaar 1982. Maar Joke Kuijper heeft ongetwijfeld gelijk dat het 1972 moet zijn. Voor het artikel maakt het niet veel uit.

Ik ken Joke en haar overleden man Hans goed en ik zal haar zelf ook nog wel even een reactie zenden. Joke en Hans waren de voorgaande bewoners van het huisje van Liesbeth Melkert en zijn later naar de hoek Wilhelminalaan, ik dacht 168, gegaan.

Uiteraard is het aan jullie om de mail van Joke al of niet te plaatsen. Ik kan mij ook voorstellen dat het leuk kan zijn om er een artikel aan te wijden. Joke en Hans zijn altijd erg actief geweest op Ons Buiten. Wellicht heeft Joke ook nog wel foto's van vroeger die leuk zijn om te plaatsen. Wellicht ook een mooie gelegenheid om mensen op te roepen herinneringen voor het jubileumboek 2022 in te zenden.

Wellicht lukt het mij om volgend jaar weer een weekje op Ons Buiten door te brengen.

De hartelijke groeten,
Jan Pot

KOOK Kunst

LILY VAN DE VELDE

Zoals ik jullie beloofde in de vorige editie van de glossy, neem ik jullie mee in de luchtreizen die ik in coronatijd vanuit mijn tuinhuis maakte.

Afgelopen winter hield mijn wekker er opeens mee op. Nieuwe batterijen mochten niet baten. En na méér dan dertig jaar trouwe dienst heb ik er dus afscheid van moeten nemen. De meesten onder jullie zullen vast zeggen dat je toch helemaal geen wekker meer nodig hebt, nu je daar een functie voor hebt op je telefoon. Dat is ook zo, maar ik vind het fijn om in een oogopslag te kunnen zien hoe laat het ongeveer is, zonder mijn ogen aan het felle schijnsel van een telefoon bloot te stellen. Dus óp naar de Hema om een nieuw wekkertje te kopen. Nou, niet te vinden, ook niet op hun site. Na nog even verder op het internet te hebben gesurft, kom ik tot de conclusie dat ze nog wél bestaan, maar voor een bedrag dat ik niet wil uitgeven. Op de tuin staat de wekker die ik van mijn moeder geërfd heb, dus ik besluit deze op te halen...

Tja, en toen werd het voorjaar en miste ik natuurlijk mijn wekker op de tuin! In april, bij het boodschappen doen bij de Deen, zie ik opeens tussen de actiespullen van €1,- wekkers hangen in knalkleuren. Ik aarzel niet, ik koop

meteen een blauwe! Twee batterijen erin en hij doet het perfect!

De eerste keer dat ik weer op de tuin bleef slapen, zaten we nog volop in de eerste lockdown. 's Avonds hoorde ik slechts zo nu en dan het geluid van een uil en ik heb ook wel eens in de verte een vos horen krijsen. De constante brom van voorbijzovende auto's op de A10, geluid van metro's, treinen, optrekkende motoren of remmende vrachtauto's ontbreekt. Het heeft mij tot op heden nooit geweldig gestoord, maar déze stilte is een verademing! Eenmaal in bed, hoor ik wél luid en duidelijk een tikkende klok. Het hele huisje is gevuld met het getik van de klok en elk moment verwacht ik de zware slagen op de koperen bel te horen, zoals die vroeger uit de klok bij mijn grootmoeder klonk. Maar nee, alleen maar regelmatig tikken. Tik Tak Tik Tak. Het is het kleine blauwe wekkertje. Ik had niet gemerkt dat het geluid maakte, maar nu in de stilte, in het donker, brengt dat tikkende geluid mij terug in de grote keuken van mijn grootmoeder. Ik val uiterst tevreden in slaap en droom van haar verrassende baksels uit de oven. Hieronder een recept van haar hartige broodpudding. Inmiddels wel een beetje aangepast, zodat het echt niet zal misstaan als je dit serveert tijdens de komende feestdagen!

2 el olijfolie
 1 grote ui, gesnipperd
 2 teentjes knoflook,
 geperst
 300 gr kastanje-
 champignons, in kwarten
 200 gr hazelnoten
 200 gr paranoten
 150 gr geraspte cheddar
 50 gr Parmezaanse kaas
 1 ei, losgeklopt
 ½ bos fijngesneden
 basilicum (flinke bos,
 bijvoorbeeld van de
 Turkse winkel)
 80 gr vers volkoren-
 broodkruim

Champignon-notenbrood met tomatencoulis

10 personen

Vet een cakeblik van 10 x 25 in en bekleed met bakpapier.

Bak de ui, knoflook en champignons in de olie tot ze zacht zijn en laat ze afkoelen.

Hak de noten grof. Als je het in de keukenmachine doet, zal er altijd ook gruis ontstaan. Dat is helemaal niet erg, als er ook maar voldoende grovere stukken over blijven voor de bite. Verwarm in de tussentijd de oven op 180 0C.

Vermeng in een kom de afgekoelde champignons met de noten, de beide kaassoorten, ei, basilicum en broodkruim en breng op smaak met zout en peper. Druk het mengsel in de cakevorm en bak 45 minuten in de oven. Laat het dan 5 minuten rusten, stort vervolgens op een schaal.

Tomatencoulis

1½ el olijfolie
 1 ui, gesnipperd
 1 teentje knoflook
 1 blikje gepelde tomaten
 (400 gram)
 1 eetlepel tomatenpuree
 2 klontjes rietsuiker
 ½ bos basilicum

Verhit voor de tomatensaus de olie in een pan, voeg de ui en knoflook toe en bak al roerend glazig; ze mogen niet bruin worden! Voeg tomaten, tomatenpuree en suiker toe en laat zachtjes koken tot het ingedikt is. Het moet een dikke saus worden. Eventueel nog even pureren met de staafmixer. Breng op smaak met zout en peper.

Meng vlak voor het serveren de fijngesneden andere helft van de bos basilicum door de tomatencoulis en schep een flinke lepel op een plak notenbrood.

Garneer het bordje nog met aangemaakte veldsla of rauwkost.

Het gerecht blijft lang goed, dus je hoeft het niet in één keer allemaal op te eten. Lekker makkelijk nu je de kerstdagen niet iedereen tegelijk aan het kerstdiner kunt hebben. Het is overigens wel lekkerder als je de verse basilicum pas pas vlak voor het eten door de tomatencoulis schept!

Op de paden van Ons Buiten

TEKST & BEELD BABS HOGENKAMP

Wie kent hem niet, de man die bijna dagelijks, flink doorstappend in korte broek, over het park van Ons Buiten loopt? Deze heer heet Hans Arnoldi. Doordat mijn tuin aan een hoofdpad ligt, hoor ik Hans vaak langslopen als ik in de tuin bezig ben. Ik besloot hem voor een interview te vragen, en gelukkig stemde hij toe.

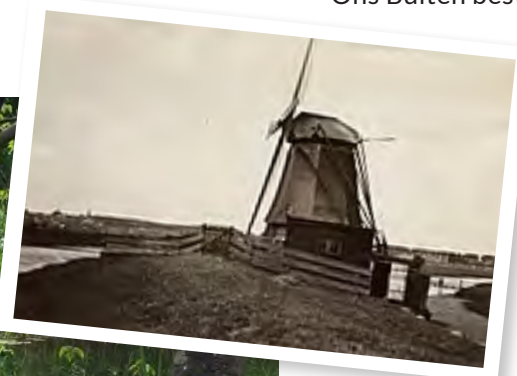

Hans: 'Ik ben 86 jaar en loop hier al heel veel jaren. Mijn wieg stond in de Heemstedestraat, maar nu woon ik aan de Westlandgracht. Dus ik heb altijd in deze buurt gewoond.

Omdat ik een slecht gehoor heb, ging ik eerst naar een speciale school voor slechthorenden. Daarna naar de Vincent van Goghschool, een mulo op het Hygiëaplein. Daarna heb ik een bedrijfsopleiding gevolgd, richting personeelszaken. Ik ben gaan werken bij de personeelszaken van het Wilhelmina

Gasthuis en later in het AMC.

Mijn vakanties waren altijd erg sportief: op de fiets naar het buitenland, zoals naar Frankrijk, België en de Ardennen. Daar heb ik goede herinneringen aan. Na mijn pensionering ben ik blijven fietsen,

van 13.30 tot 16.30 en dat is dan ongeveer 12 kilometer.

Ons Buiten is door de jaren heen erg veranderd. Vroeger begon het hek met de ingang bij de Nieuwe Meer, dus ik liep vanaf huis zo het park in.

Ons Buiten bestond toen meer uit moestuinen dan siertuinen. Er waren altijd veel mannen hard aan het werk voor een oogst van aardappelen, sla en wortelen. Nu is het meer een park met bloemen, die

kwamen vroeger op de tweede plaats. Ook de huisjes werden steeds luxer. De paden werden beter om op te lopen.

In de Riekerpolder bij Sloten stond ooit de Riekmolen uit 1636 die nu sinds 1961 verhuisd is naar de Kalfjeslaan bij de Amstel. Dit moest gebeuren omdat de Nieuwe Meer vergroot werd. Ik herinner me dat ik schaatste op de Nieuwe Meer: daar kon je zo oversteken naar het Amsterdamse Bos. Ik ben er overigens ook wel eens door het ijs heen gezakt. Gezwommen heb ik er nooit.

Het is nog steeds fijn om hier te lopen. Hopelijk kan ik hier nog jaren van genieten, zoals ik ook geniet van dagelijks pianospelen en boeken lezen.'

Bedankt Hans en blijf gezond.

Mijn route is meestal als volgt: van huis naar Ons Buiten, dan naar Sloten en de Ringvaartdijk, daarna via de Henk Sneevlietweg weer naar huis. Soms loop ik over het tuinpark Lissabon of door het Siegerpark [zie onder aan dit interview, BH]. Ik loop

A photograph of a person with short, curly blonde hair, wearing a white short-sleeved shirt with thin vertical stripes and blue denim shorts, walking away from the camera on a wide gravel path. The path is flanked by lush green grass and trees. The person is wearing black sneakers. The background shows a dense line of trees and a clear sky.

Het Siegerpark: een klein bij-vriendelijk park
in Engelse landschapsstijl aan de Sloterweg in
de Riekerpolder. Het is openbaar.
Aangelegd op initiatief van Wilhelm
Sieger, directeur van de Amsterdamse
Chininefabriek (ACF), tevens lid van de
Amsterdamse Vereniging tot Bevordering van
de Bijenteelt (AVVB).

In 1936 werd het Siegerpark geopend. Een
deel van de grond werd toen het (oude)
Bijenpark.

Bron en meer lezen:
[Wikipedia](https://www.wikiwand.com/nl/Het_Siegerpark) en [onsamsterdam.nl](https://www.onsamsterdam.nl)

Bomen in overvloed

NATUURLIJK TUINIEREN

ERIK HOOIJBERG

Ons tuinpark heeft inmiddels een respectabele leeftijd, en dat kun je ook zien aan zijn vele hoge en dikke bomen. Een paar jaar geleden heeft een boomadviesbureau het algemeen groen van Ons Buiten geïnventariseerd en in kaart gebracht. Benieuwd welke soorten er allemaal zijn? Erik vertelt het ons in deze aflevering van Natuurlijk Tuinieren.

Onder meer in de wandeltuin staan bomen waar menigeen jaloers op is. Niet iedere individuele tuinder misschien, want ja: hoge bomen met veel blad zorgen natuurlijk voor

flinke schaduw. En hoge bomen vangen veel wind, waardoor je met storm vreest voor have en goed. Jaloers is misschien ook niet het woord. Hoveniers en boomdeskundigen kijken er vol ontzag naar, en liefhebbers staan met open mond te genieten van de flamboyante gele kuif die de ginkgo in de herfst laat zien.

Poëzie in twee woorden

In het algemeen groen staan ruim driehonderd bomen - sommige heel apart en exotisch, andere wellicht wat gewoontjes en inheems zoals de *Betula pendula*. Poëzie in twee woorden: *Betula pendula*, beter bekend als de ruwe berk.

Bij een inventarisatie van een paar jaar geleden, uitgevoerd door een boomadviesbureau, zijn al die bomen in kaart gebracht en op de kaart gezet als goed gezond, voldoende, matig, zorgbehoevend of bijna op omvallen. Een deel van die laatste categorie is in de afgelopen jaren al gekapt of heeft een stevige knipbeurt gehad.

Henk en Erik op excursie

De platanen bij het grote veld hebben om het jaar een snoeibeurt nodig om mooi te blijven en niet uit elkaar te scheuren. Sommige bomen bevatten holtes, op hoogte, door afgewaaide takken of doordat een specht er een nestholte in heeft uitgehakt. Dat is niet verkeerd en ook niet per se gevaarlijk. Andere bomen hebben holtes laag bij de grond die door schimmels verder worden vergroot. Een geweldig mooi voorbeeld hiervan zijn een aantal van de knotwilgen aan de Zuidsingel. Soms staat er nog slechts een koker van levend hout met een bos rechtopstaande takken. Geriefhout waarvan je romantische poortjes kunt laten groeien. Of die je als dode takken kunt verwerken tot gevlochten windschermen. Een volledige inventaris van bomen in particuliere tuinen laat nog even op zich wachten.

Vijftig soorten en ruim dertig monumentale bomen

Volgens de inventarisatie stonden er in het algemeen groen een paar jaar geleden maar liefst 50 verschillende soorten of cultivars,

33 monumentale bomen, maar in meerderheid elzen en berken. Van die vijftig verschillende soorten staan er van de meeste slechts enkele exemplaren. Aan de Jan ter Haarlaan en de Lucas van Buurenlaan staan veel elzen waarin mezen, vinken en putters in herfst en winter aan de propen hangen. Een groot aantal elzen behoeft onderhoud. Een deel zal gekapt moeten worden en andere zullen worden geknot. Kun je een els knotten dan? Jazeker kan dat. Let de komende jaren maar eens op de veranderingen.

Aan de Van der Masch Spaklerlaan staan veel berken. De laan is op sommige plekken behoorlijk uitgedund door stormwind in combinatie met een beroerde worteling. Alle berken die zijn omgewaaid, zijn van het pad af omgevallen. Het pad zelf is

Bloemen van Malus 'White Angel'

namelijk niet te doorwortelen. Er ligt een dik pakket sintels onder de schelpen en dat pakket is ondoordringbaar voor groeiende boomwortels. Daarnaast speelt de hoge grondwaterstand de bomen parten. De meeste bomen houden nu eenmaal niet van natte voeten.

Schouw en advies op naam

In oktober hebben Henk en ik kennisgemaakt met alle bomen die in de inventarisatie zijn opgenomen.

Acer rubrum 'Autumn Flame'

We kwamen tegen: plataan, Gleditsia (valse christusdoorn), ginkgo (Japanse notenboom), populier, wilg, ruwe berk, olijfwilg, eik, Fraxinus, watercypres, els, Prunus, Acer, hazelaar, sikkelpres, taxus, zilverspar, paardenkastanje, walnoot, lariks en ga zo maar door. Zoals gezegd, is een deel van met name de berken en elzen

er beroerd aan toe Deze bomen zullen dus vervangen moeten worden. In het adviesrapport is een boomkwekerij aangeraden die bomen kan leveren met een

Sierappel 'Magmoet'

Ginkgo

behoorlijke omvang. In november zijn we op excursie geweest naar die Brabantse boomkwekerij met een omvang van wel 350 hectare. Geen kleine prutsboompjes, maar stevig uit de kluiten gewassen exemplaren, waarmee we kleur in het voorjaar gaan krijgen van prachtige bloesems van bijvoorbeeld sierkers of sierappel. Of juist prachtige gekleurde bessen van de kardinaalsmuts die ook in het inheemse microbos staat (tuiny forest) aan het grote veld. Of felgekleurde herfstbladeren van de amberboom, ginkgo of eik. Niet allemaal inheems misschien, maar dat hoeft ook niet altijd. De nieuwe bomen komen op kleine terpen te staan om problemen met het hoge grondwater te vermijden.

**GEEN KLEINE
PRUTSBOOMPJES,
MAAR STEVIG UIT
DE KLUITEN
GEWASSEN
EXEMPLAREN**

Op plekken dus waar ruimte en zonlicht is voor uitbundige groei. Overigens, een van die bomen is ons geschonken door oud-tuinster Hennie Kamsteeg, als dank voor de fijne tijd die ze op Ons Buiten heeft gehad.

Voor meer informatie:
groen@ons-buiten.nl

Illustraties: internet en www.vdberk.nl, www.IVN.nl en privécollectie Erik Hooijberg.

Pyrus calleryana 'Chanticleer'

Liquidambar styraciflua

Lijster

IN DEZE RUBRIEK
DOEN WE VERSLAG
VAN BESTE OF
BIJZONDERE
WERKBEURT-
ERVARINGEN
IN WOORD
EN BEELD

MIJN **BESTE** BEURT

TEKST: ARIEN DE JONG
BEELD: ARIEN DE JONG & CARLA KRISTEL

Becky Churilla heeft met haar partner Dennis en hun twee zoontjes sinds juli een tuin op Ons Buiten. In september deed ze haar derde tuinbeurt en had niet in de gaten dat ze meteen door het glazen plafond was gebroken.

Becky: 'De mensen die de beurten verdelen, vroegen Dennis en mij of we wilden hakselen. Dat hadden we nog nooit gedaan, maar dat moest wel lukken. En: het lukte en was ontzettend leuk om te doen. Ik kreeg veel reacties van tuinders, die verbaasd waren dat ik daar bij de hakselaar stond en grote bossen takken sjouwde. Later begreep ik dat dat heel bijzonder was. Voorheen was het kennelijk vooral mannenwerk. De vorige keer heb

ik geschoffeld, en dat vond ik een beetje lastig, omdat ik wat aan mijn hand heb. Maar ik ben wel sterk, dus dit hakselen is een goede klus voor mij. Ik vond het ook bevredigend om die berg haksel steeds hoger te zien worden. Ik wil wel elke keer hakselen!

De tuinbeurten zijn een mooie en leuke manier om mensen te leren kennen. Het is nu vrij rustig, de meeste mensen hebben hun beurten al gedaan. In de lente hoop ik meer tuinders te ontmoeten.'

Heb je ook weleens een bijzondere of beste beurt gedaan? Stuur een korte omschrijving naar redactie@ons-buiten.nl. Dan neem ik contact met je op om daar samen een mooi verhaaltje van te maken.

GROENTJES

RIAN KNOP

WINTER 2020

Het is weer (bijna) kerstvakantie! Je gaat vast lekker schaatsen, een frisse neus halen op Ons Buiten en lekker binnen spelletjes doen. Als je nog tijd over hebt, is hier het recept voor een snoepklassieker. Het kost wel wat tijd, houd daar maar rekening mee!

Een heksenhuisje van peperkoek

Je maakt een huisje dat je lekker kunt versieren met bergen snoep. Je hebt twee weken om het op te snoepen...

Benodigdheden

- twee dakdelen van 23,3×11,2 cm, maak hiervoor mallen van papier

- twee zijanten van 20,2×6,1 cm, met uitgestoken raampjes
- voor en achterkant, met uitgestoken raampjes (zelf even uitsnijden)
- vier schoorsteenstukjes, waarvan twee met uitgestoken puntje (zelf even uitsnijden)

Peperkoekdeeg

- 480 g zachte boter
- 480 g donkere basterdsuiker
- 900 g bloem
- 20 g bakpoeder
- 10 g zout
- 4 tl gemberpoeder
- 4 tl gemalen kaneel
- 1½ tl gemalen kruidnagel
- 1 tl gemalen peper

Bereidingswijze

1. Klop de boter met de suiker tot een zacht, romig mengsel.
2. Voeg de bloem, bakpoeder, zout en specerijen toe en kneed het mengsel tot een soepel deeg.
3. Laat het deeg, afgedekt, ongeveer een uur rusten in de koelkast. Kun jij mooi intussen een frisse neus halen!
4. Deel het deeg in stukken en rol elk stuk uit tot een lap van 4-5 mm dik.
5. Leg de uitgeknipte mallen op het deeg en snijd de vormen uit het deeg.
6. Leg de uitgestoken stukken deeg op een met bakpapier beklede bakplaat en laat het deeg circa 20 min. drogen op

kamertemperatuur.

7. Bak het deeg in 20-30 min. krokant in het midden van een voorverwarmde oven op 170°C.
8. Laat het op een rooster goed afkoelen.
9. Schep het glazuur in een spuitzak met een kleine spuitmond en plak het huisje in elkaar met een randje glazuur.
10. Steun de zijanten nog enkele uren (het liefst een hele nacht) tot het glazuur gehard is.
11. Leg dan voorzichtig het dak erop en laat ook dit goed drogen. Doe, voor het garneren, het glazuur in een spuitzak met heel klein spuitmondje en spuit dunne lijntjes glazuur op het huisje. Het mag natuurlijk ook wat grover, met een lepeltje.
12. Plak het huisje vol met snoep, koekjes en mooie versieringen.
13. Laat het glazuur en de decoraties minstens twee uur drogen.

Tip

Het is belangrijk dat het deeg goed gekoeld is voordat het wordt uitgerold. Laat de al uitgestoken stukken deeg 20 minuten drogen op kamertemperatuur. Zo houden ze na het bakken goed hun vorm.

Glazuur

Roer met een houten lepel twee eiwitten los en voeg 450-550 gram poedersuiker in gedeelten toe tot er een stevig glazuur

ontstaat. Voor de lijntjes moet het glazuur vrij dik zijn, zodat ze niet uitvloeien.

Tips voor het glazuren

Zorg ervoor dat alles klaarstaat als je begint met glazuren. Gebruik het liefst plastic wegwerpspuitzakken, die bij kookwinkels verkrijgbaar zijn. Een gewone spuitzak is ook prima, maar het schoonmaken achteraf kost even wat tijd. Steek, voordat je de spuitzak met glazuur vult, eerst een spuitmondje met een heel kleine opening in de spuitzak. Vul de spuitzak voor ongeveer tweederde. Bewaar de gevulde spuitzak(ken) in een glas, met het spuitmondje naar beneden. Leg eerst een stuk vochtig gemaakt keukenpapier in het glas: daarop kan het spuitmondje rusten. Het vochtige papier zorgt ervoor dat het glazuur niet hard wordt. Of steek een houten prikker in het spuitmondje. Je kunt het glazuur het beste bewaren in een goed gesloten koelkastdoos, met een prikker in het spuitmondje.

Rauwe eiwitten

In het glazuur worden rauwe eieren gebruikt. Serveer de koekjes daarom liever niet aan oudere mensen, zwangere vrouwen en heel jonge kinderen.

De eiwitten kun je vervangen door water. Er ontstaat dan ook glazuur, maar dat is iets minder stevig dan het glazuur gemaakt met eiwitten.
Recept: Marlies Batelaan

KINDERPORTRET

Voornaam: Mare
Leeftijd: 11 jaar
Groep: 8
Lievelingsboek:
For girls only:
vriendinnen voor altijd
Lievelingsdier:
Olifant

Leukste om te doen:
Armbandjes maken en verkopen
Lievelingsplek op de tuin:
Ons eigen huisje en zwemmen bij de Nieuwe Meer
Dit koop ik in de kantine:
Snoep en ijsjes

Twintips

ASTRID MOL

Warm ingepakt

Winterharde planten in een (vorstbestendige) pot kunnen in principe de hele winter buiten blijven staan. Vergeet niet om ze af en toe wat water te geven. In de winter gaat de verdamping gewoon door.

Noppenfolie

Alleen als het gaat vriezen, moet je ze geen water meer geven. En wordt het echt koud, dan kun je de pot het beste tijdelijk binnenhalen of inpakken

Leidingen

met bijvoorbeeld jute of noppenfolie. Deze folie zorgt voor een uitstekende thermische isolatie en laat tegelijkertijd voldoende licht door.

Leidingen ontluichten

De ervaren tuinder weet het: alleen het water afsluiten is niet voldoende om schade aan de leidingen te voorkomen. Met een (luchtbed) pomp moeten de leidingen doorgeblazen worden. Zo haal je het water eruit dat anders kan bevriezen, waardoor de leiding kan knappen. De watermeterput wordt vaak vergeten bij het winterklaar maken. Om te voorkomen dat de watermeter bevroert, kun je hem inpakken in noppenfolie. Vul de put op met piepschuim,

stro of andere isolerende materialen. Vergeet ook de tuinwaterleiding buiten niet. Koppel de tuinslang los en berg hem op in de schuur. Tap het water in de leiding af.

Geurige hyacint

Kleine, krullerige bloemetjes in blijmakende kleuren die ook nog eens superlekker ruiken: de hyacint. De bloem fleurt en

Hyacint

geurt de donkere winterdagen op. Veeleisend is de hyacint niet. Met wat aandacht heb je er weken plezier van. In huis wil de hyacint een koele plek. Zorg ervoor dat de potkluit

niet uitdroogt, maar geef ook niet te veel water. De kans dat de topzware bloemen omvallen is zo minimaal. Staan de bloemen in een vaas, vul het water dan regelmatig bij en ververs het om de drie dagen. Zet de bloemen niet in de buurt van een fruitschaal. Fruit geeft ethyleengas af dat ervoor zorgt dat bloemen sneller verouderen.

Combineren met narcissen

Wil je narcissen gebruiken in een vaas of bloemstuk

Narcis

samen met andere bloemen? Snijd dan de stelen van de narcissen schuin af en zet ze eerst even in een aparte vaas. Na een paar uur scheiden de stelen van de narcissen geen slijm meer af en kunnen ze bij andere bloemen in de vaas. Opnieuw afsnijden van de narcisstelen geeft geen nieuw slijm. Zorg ervoor dat de vaas

goed schoon is en doe een paar druppels chloor in het water zodat bacteriën geen kans krijgen.

Zaag je eigen kerstboom

Voor een échte scharrel-

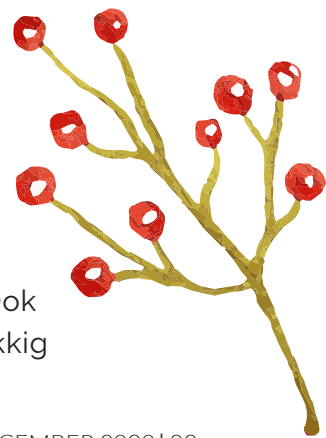
kerstboom ga je naar het Nationale Park De Hoge Veluwe. Hier kun je een boom uitkiezen, afzagen en voor niks meenemen (één boom per bezoeker). Niet alleen een leuk gezinsuitje, ook de natuur in het park is hiermee geholpen. De dennenbomen groeien namelijk op de open stuifzandgebieden van het park. Als de bomen daar niet verwijderd worden, groeit dit landschap dicht en verdwijnt het. Er zijn vrijwilligers om u te helpen, en er zijn zagen beschikbaar. De dennenboom mag gratis mee naar huis, maar je betaalt wel entree (volwassenen € 10,95, kinderen € 5,50, auto € 7,75).

Je kunt terecht op zaterdag 12 en zondag 13 december, en zaterdag 19 en zondag 20 december. Reserveren is niet

nodig. Kijk op [Hogeveluwe.nl](https://www.hogeveluwe.nl) voor meer info.

Winterrust

Warme zomers, zachte winters: het tuinseizoen verandert. De temperatuur in december is vaak zo aangenaam dat het onkruid nog flink kan groeien en bloeien. Je zou zomaar wat gaan schoffelen. Doe het niet. Het grondoppervlak, dat nu heel vochtig is, wordt erdoor opengewerkt. Vorst dringt dan dieper door in de grond en beschadigt plantenwortels. Ook werk je oppervlakkig

Tuinieren in de winter

gevallen onkruidzaad dieper in, wat latere kieming bevordert. Laat dat beetje onkruid liever voor wat het is; het door vorst afstervend onkruid geeft bescherming aan de bodem. Bespaar je het schoffelwerk en ga er in het voorjaar weer tegenaan.

Last minute voorjaarsbollen

Heb je nog geen bloembollen geplant? Geen paniek! December is nog steeds geschikt om voorjaarsbloeiende bollen te planten. Doe het wel snel, want vorst is niet bevorderlijk voor de bollen. Kies voor verschillende soorten voorjaarsbloeiers. Zo kun je tijdens alle lentemaanden

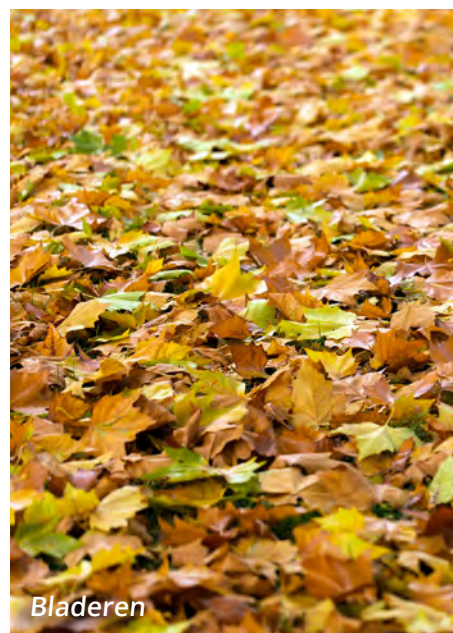

Sneeuwklokjes

genieten van steeds weer nieuwe soorten die uitkomen. Denk aan tulpen, druifhyacinten, sneeuwklokjes, narcissen en krokussen.

Bladeren harken

Je kunt in de winter lekker binnen blijven en de tuin laten voor wat hij is, maar er is nog genoeg te doen. Afgevalen bladeren van het gazon harken bijvoorbeeld. De bladeren nemen licht en lucht van het gazon weg, waardoor het gras eerst geel kleurt. Bij langdurig lichtgebrek sterft het gazon af.

Bladeren

Dan vullen de kale plekken in het voorjaar zich met onkruid. Heb je een vijver? Verwijder ook daar de bladeren van het wateroppervlak. Ga geen groot onderhoud doen waarbij je de bodem loswoelt. Daarmee verstoor je de winterrust van vissen, kikkers, padden en salamanders.

Erwtenscheuten in de winter

Erwten zijn ideaal voor de

Erwtenscheuten

moestuin. Maar je kunt ze 's winters binnen kweken voor een salade van erwtenscheuten. Doe je favoriete erwten (kikkererwt, groene erwt, velderwt) in een schaal, vul met water tot ze onder staan en laat ze 24 uur weken. Vul een pot met aarde, doe de erwten erin en dek af met aarde. Geef elke dag water. Na een paar dagen zie je de eerste scheuten tevoorschijn komen. Laat ze nog twee weken groeien en je kunt oogsten. Lekker door een salade. Je moet ze wel meteen verwerken, want bewaren gaat niet goed.

Van de kerstman

Het leukste kerstcadeau voor de tuinman of -vrouw is de tuingereedschapskruk van Esschert Design. Een handig inklapbaar vouwkrukje met een opbergtas voor je tuingereedschap. Zo houd je je gereedschap bij elkaar en grijp je niet mis tijdens een tuinklus. De opbergtas kun je

Tuingereedschapskruk

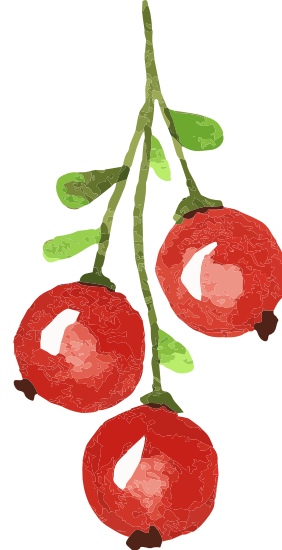
losmaken van de kruk, zodat je een losse vouwkruk en een losse tas overhoudt. De tuingereedschapskruk kost €21,95 en is online te koop en in de grotere tuincentra.

Scheppen en knippen met flair

Tuinieren met flair doe je met de snoeischaar en tuinschep met bijenprint van Esschert

Schep

Design. De schep en schaar zijn van staal, dus goed voor het zware werk. De schaar is voor links- en rechtshandigen, en heeft een slotje. De schep kost €5,65 en de schaar €8,15. Ze zijn online te koop en in de grotere tuincentra.

Snoeischaar

Hoe kan de leegte opgevuld worden?

JACHTLUST *Geduld hebben*

— SASKIA BOERMA —

Het is half november; gewoonlijk het jaargetijde dat zorgt voor stormachtige winden, regen die tegen de ramen klettert en veel vallend blad. Naar de tuin ga je dan alleen om nog wat laatste bollen in de grond te stoppen, blad van je gras te harken en wat te snoeien. Dit jaar is alles anders: vanwege de tweede, gedeeltelijke lockdown is het land zo'n beetje locked-up en is er het dringende advies om met een zo groot mogelijke boog om je medemensen heen te lopen, of nog beter: die te mijden. De temperatuur schommelt zo rond de veertien graden en als de zon schijnt, lokt de tuin, waar altijd wel wat te doen is. Naar buiten dus.

Gele ginkgo

Ons Buiten is nog helemaal in herfsttinten verpakt, omdat nog lang niet alle

bomen hun blad hebben laten vallen. Wat heeft de ginkgo tegenover de kindermoestuin een schitterende gele kleur en wat bloeien de dahlia's rond de ooievaarspaal nog dapper. Erik Hooijberg heeft de smaak van het aanleggen van 'tuiny forest's' helemaal te pakken. Nadat hij eerst in zijn eigen tuin zo'n minibosje heeft aangelegd, komt hij op een zonnige woensdagochtend het park oplopen met een doos waarin een bundeltje kalewortelstruiken zit. Dat moet dus meteen de grond in. Samen met Carla Kristel maakt hij een stukje grond bij zijn wildebloemenperk geschikt voor aanplant en een uurtje later staat daar het tuiny forest nummer twee.

Hoogvliegers

Eriks enthousiasme zou als aantrekkelijk besmettelijk virus kunnen werken. Ja, maar ik wil juist van wat struiken af. Als er iets is wat ik al tuinierend geleerd heb, is het dat struiken die bij aankoop gezellig klein zijn, op veengrond de hoogte in vliegen. Na een paar jaar heb je dan opeens een stel hemelbestormers die veel groter zijn dan de tuinboeken en de kwekers hebben beloofd. Omdat ik de open tuinen op Ons Buiten het leukste vind, is het tijd voor wat hak- en zaagwerk. Voor mijn conifeer - waarvoor nog net geen kapvergunning nodig is - klop ik aan bij de zaagploeg. Vakkundig en snel wordt hij omgelegd. De Portugese populier, ook al zo'n hoogvlieger, mag nog blijven, maar dan in afgeknotte vorm.

Op zoek

Goh, wat een ruimte en licht ontstaan er opeens, en dan heeft de jachtlust je snel te pakken. Hoe kan deze leegte opgevuld worden? Op mijn verlanglijst staan in elk geval kleine struiken zonder groeiambities. Namen heb ik niet, maar ik zoek nog een kleine struik, en het liefste eentje die in de winter bloeit, met vroege nectar dus. Dat betekent dat de tuinboeken tevoorschijn gehaald moeten worden en googelen levert ook altijd ontdekkingen op. Al snel kom ik van alles tegen wat hebzuchtig maakt, maar ik ben toch echt - net als vorig jaar november - op zoek naar een winterbloeier. Toen stuitte ik op de winterkamperfoelie. Is er nog zo'n aantrekkelijke zonderling te vinden?

Na een uurtje bladeren: ja, hebbes: de *Chimonanthus praecox*, die als bijnaam winterzoet heeft. Kan het zoeter? Ook andere namen doen de ronde: meloenboompje, bitterzoet en specerijstruik. Grootste voordeel van de

Chimonanthus is dat hij van januari tot eind maart bloeit. Verder doet deze zoeterd er heel lang over, voordat zijn maximale hoogte van drie meter bereikt heeft. Hij doet het overal wel, maar moet op een beschutte en ook wel zonnige plaats staan. Helemaal geen nadelen? Ja, de *Chimonanthus* zal minder in tuinen gezien worden, omdat het bij deze trage groeier heel lang duurt voordat de bloei op gang komt. Net als bij de *Cistus* ben je na vijf jaar vergeten dat je een struik hebt die bloemen gaat voortbrengen. Die verrassing houdt de *Chimonanthus* dus voor je in petto. Nu is geduld een schone zaak, en als er iets is wat ik in dit rare jaar 2020 heb geleerd is het: geduld hebben. Braaf wachten tot een ongenood virus de kuierlatten neemt. Zal nog wel even duren, maar tuinieren biedt in elk geval zoete troost.

Illustratie van **SARAH VAN DONGEN**

Sarah: 'Ik heb sinds november 2019 met mijn vriend een huisje en tuin op Ons Buiten. Door corona hebben we nog niet veel aan de tuin en het huisje kunnen doen, maar we hebben er afgelopen zomer wel heerlijk geslapen. Het wakker worden op de tuin en ontbijten en koffie drinken buiten vind ik vooral heerlijk.'

Sarah studeerde literatuurwetenschap in Utrecht en Amsterdam, en besloot zich daarna helemaal toe te leggen op tekenen. Twee jaar geleden rondde Sarah - zonder creatieve vooropleiding - de master *chilzdren's book illustration* af aan de Cambridge School of Art. Nu illustreert ze boeken en verhalen in tijdschriften. Dit jaar kreeg ze een paar mooie internationale opdrachten, waaronder een prentenboek en een adventskalender.

Sarah post elke dag een illustratie op Instagram, meestal uit haar schetsboek. Ze houdt van vrolijke illustraties, maar ze laat ook lastige aspecten van het leven zien, zoals onzekerheid, eenzaamheid en verlies.

Kersvers OP ONS BUITEN

tekst & fotografie
ARIEN DE JONG

IN DEZE
DIERVRIENDELIJKE
TUIN IS HET EEN
GEFLADDER EN
GEKWINKELEER
VAN JEWELSTE

Wie: Anja Hoek (64)

Waar? Generaal Ophorstlaan

Anja is een hartstochtelijk natuurliefhebber en kenner. Na drie jaar wachten kreeg ze haar tuin in december 2019 - net voor de uitbraak van het coronavirus. Ze houdt van tuinieren, groen en vooral ook van dieren. Haar doel was de tuin zo in te richten dat vogels, insecten en andere dieren zich er welkom voelen. En dat is al heel goed gelukt, merk ik tijdens dit interview. Terwijl het verder op ons park vrij rustig is, is het in deze diervriendelijke tuin een gefladder en gekwinkeleer van jewelste.

Dieren lokken

Anja: 'Ik ga al 35 jaar regelmatig met gelijkgestemde vrienden naar de Waterleidingduinen. Maar daar wordt het steeds drukker, zeker in de weekenden. Ook onderhield ik de grote tuin rond mijn werkplek bij het Museumplein. Het leek me steeds aantrekkelijker om een eigen plek in de natuur te hebben. Toen een vriendin me meenam naar Ons Buiten, was ik verkocht en schreef me meteen in. Een voordeel was ook dat het op loopafstand van mijn huis in Amsterdam-Zuid was. Het is wel drie kwartier lopen, maar ik ben een echte wandelaar. En toen het coronavirus uitbrak, was ik zo blij dat ik hier heerlijk kon zijn.'

ANJA RAAKT NIET UITGEPRAAT OVER ALLES WAT JE VOOR DIEREN KUNT DOEN

Lavendel

Uilenkasten

Het huisje was in goede staat, daar hoefde Anja niet veel aan te doen. Met hulp van haar coach pakte ze de tuin stevig aan. Maar bij alle beslissingen over de inrichting en de aanplant gold één voorwaarde: dieren lokken en zeker niet schaden.

Geen sterfpotten maar lavendel

Anja is dol op wespen en bijen. 'Die zijn zo ondergewaardeerd, terwijl ze zo nuttig zijn. Ik vind het wreed als ik die sterfpotten op terrassen zie staan. Hier rond het hele terras staan potten met lavendel, daar houden wespen niet van. Ook steek ik wel eens een wierookstokje aan. Met een walnotenboom kun je muggen en vliegenveren. Tegen deratten kun je uilenkasten ophangen en om mollen te ontmoedigen, kun je sonar inzetten in de winter en keizerskroon en helleboris

planten. Veel beter dan ze te verdelgen met scherven. Verschrikkelijk.'

Van faunatrapje tot egelhuis

Anja raakt niet uitgepraat over alles wat je voor dieren kunt doen. 'Kijk, dit is een faunatrapje om uitgeputte eendjes te helpen aan wal te komen. De familie-eend kwam deze zomer vaak een ommetje maken rond het huis en vertrok dan weer via het trappetje. Zo gezellig. Vorige week kwam er een zieke eend het trapje op. Die is door de dierenambulance opgehaald. Het trapje wordt ook gebruikt door muizen en egels die in het water zijn gevallen. En deze stapel hout fungeert als egelhuis. Aan het einde van de zomer zet ik een bak met rottend fruit neer voor de vlinders die dan moeilijk voedsel kunnen vinden. En dit moestuintje was niet voor

de dieren bedoeld, maar ze hebben het zich toegeëigend. Dan merk je dat je de tuin met de oorspronkelijke bewoners moet delen. Vooral slakken, maar ook eksters zijn bijvoorbeeld dol op courgettes.'

En dan zijn er nog details als het afdekken van gieters om te voorkomen dat diertjes erin vallen en het plaatsen van stokken in emmers en potten, zodat ze eruit kunnen klimmen als dat gebeurt.

plekken waterbakken. Het is wel zaak om die geregeld goed schoon te maken, want met name koolmeesjes zijn heel gevoelig voor algen. Daarom moeten vogelhuisjes ook goed afgedekt zijn en regelmatig schoongemaakt worden. Verder hang ik ook silo's met pinda's op. Ik let er wel op dat ze niet te lang hangen en nat worden, want dan kan er schimmel ontstaan en dat is giftig. Daarom hang ik ze op plaatsen waar veel gegeten wordt.'

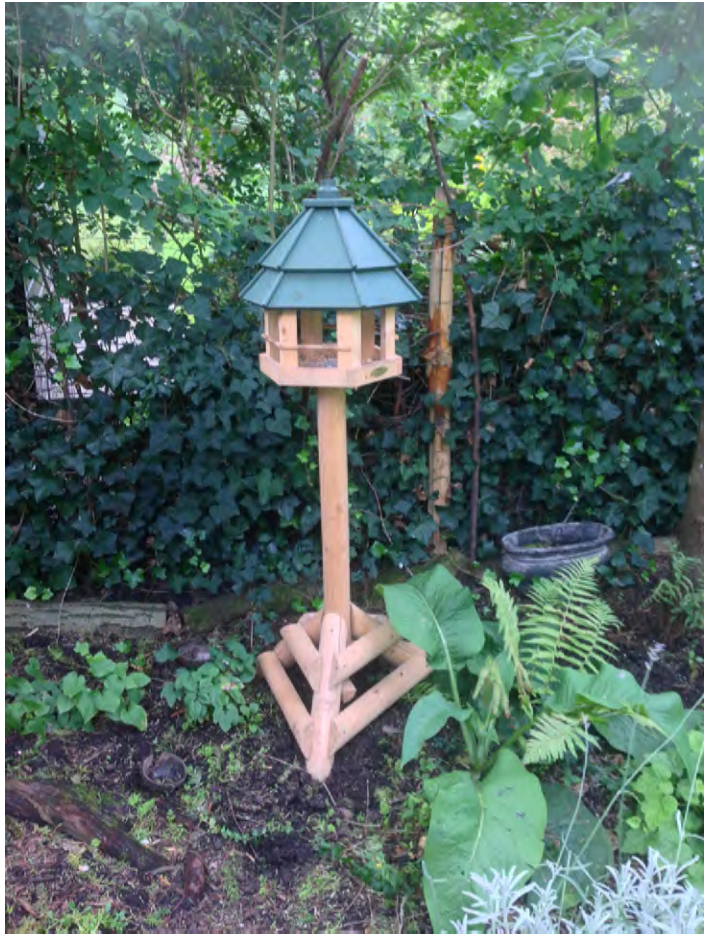
Hapje en drankje

Aan de bomen in de tuin hangen allerlei verschillende soorten nestkasten. Voor roodborstjes en mussen, voor merels, voor vleermuizen en voor koolmezen, ook al springen die laatste overal in. Maar ook aan een hapje en drankje is gedacht.

Kortom: als het aan Anja ligt, wordt het steeds levendiger in de Generaal Ophorstlaan.

'Water is voor vogels, ook in de winter, heel belangrijk. Daarom staan hier op verschillende

Voer- en waterbakken

AANBOD

*Abonnement op
Ons Buiten*

Geniet je (als niet-tuinder) ook zo van ons kwartaalblad Ons Buiten? Neem dan nu een abonnement! Je ontvangt vier nummers per jaar voor € 17,50.

Stuur een e-mail naar redactie@ons-buiten.nl met daarin duidelijk je naam, adres en postcode. Dan ontvang je zo spoedig mogelijk onze betaalgegevens. Zodra je hebt betaald, ontvang je het eerstvolgende nummer en gaat je abonnement in.